

متن پرسش

با سلام: یک معضلی در جامعه هست و کم هم نیست و بنده احساس می‌کنم شما کمتر به آن توجه داشته‌اید. امیدوارم بتونم هم‌زبانی ایجاد کنم. استاد تصور شما از قشر پایین جامعه چیه؟ اون چیزی که من توی این گروه می‌بینم این‌هاست: فقر عاطفی، فقر اقتصادی فقر حمایتی و فقر اجتماعی، معمولا این مدل خانواده‌ها مذهبی سنتی هستن و عموماً روابط عاطفی همسران و والدین با فرزندان زشت و خجالت آور تلقی می‌شود. فرزندان بعضاً از لحاظ حمایت از طرف والدین دچار مشکل هستند. (البته منظورم همه خانواده‌های از لحاظ معیشتی پایین نیست چه بسا خانواده‌ای با وجود فقر اقتصادی در گزینه‌های دیگر کاملاً غنی باشد) و حالا با تمام این فشارهای روحی فرض می‌کنیم یکی از فرزندان این خانواده از آن جهت که باب رحمت و عنایت خداوند بر او باز شده قصد دارد با همه‌ی آن تنش‌ها مبارزه کند و وارد اجتماع بشود با هدف تمدن‌سازی و کار فرهنگی، مشکل اصلی دقیقاً همین جاست وقتی این فرد وارد اجتماع می‌شود (منظورم از جامعه گروه بچه مذهبی‌هایی هستند که کار فرهنگی انجام می‌دهند) عملاً به رسمیت شناخته نمی‌شود چرا؟ چون پدرش منصب اجتماعی مطرحی ندارد یا به تعبیر خودشان هم شأن آنها نیست چون خانواده‌ی فرهنگی ندارد و حتی با وجود فکر عمیق توسط ابرفهرنگی‌های پولدار به ظاهر مذهبی (!) له می‌شود. به بی‌فکری و نفهمی محکوم می‌شود یا دست کم کارهای دم دستی اجرایی به او سپرده می‌شود. مشکل بعدی ازدواج اوست که همان خانواده‌های به ظاهر مذهبی او را بی‌فرهنگ خوانده و هم شأن خودشان نمی‌دانند. حتی افرادی که ادعا می‌کنند اقتصاد حقیقت ندارد (از جمله آنهایی که خود را هم عالم می‌خوانند) درک درستی از این قشر ندارند و عموماً مرفهانه زندگی می‌کنند. آیا این افراد اگر در شرایطی که عرض شد زندگی می‌کردند آیا باز هم ادعای تمدن‌سازی داشتند؟ (جالبه وقتی بهشون انتقاد می‌کنی یا محافظه‌کارتر میشن یا مهربانی بیش از حد آنها نشان از عدم درک درست است) و اما سوال من: شأن حقیقی ما چیست؟ اصلاً حد اقتصاد در زندگی اسلامی چیست؟ و این که برای اولاد درک درست و دوم رفع این تبعیض چه باید کرد؟ یا حق- التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید هر اندازه جامعه به خداوند نزدیک شود و متوجه گردد که همه‌ی ارزش‌ها و کمالات در انس با خدا پیش می‌آید، به همان اندازه در چشم‌اش غیر خدا چیزی به حساب نمی‌آید، ما از این جهت در ابتدای راه هستیم. شما تلاش کنید هرچه بیشتر به خودتان و به

بقیه توحید را متذکر شوید و در این رابطه فعالیت نمایید تا معارف توحیدی به جامعه برگردد و این معضلات که برمی شمارید رفع گردد و مطمئن باشید خدایی که ما را خلق کرده ماورای این که خانواده‌ی ما در چه موقعیتی است نمی‌گذارد ما درمانده شویم. برای آن که خدا به جامعه و تاریخ ما برگردد در ابتدای امر نیاز به عرفان نظری داریم. موفق باشید